

VIGNET

VISIEDOCUMENT KJP

ABDULLAH, 19 JAAR

Abdullah is op 19-jarige leeftijd na een aantal geweldsdelicten veroordeeld tot een Plaatsing in een Jeugdinstelling (PIJ). Door de combinatie van ernstige psychiatrische problemen en een verstandelijke beperking is hij geplaatst binnen een psychiatrische afdeling voor jeugdige en jong volwassen delinquenten in een Justitiële Jeugdinstelling (JJI).

Abdullah is de enige zoon uit een Afghaans gezin met drie kinderen. Toen Abdullah vijf jaar was is zijn vader plotseling overleden en bleef moeder ontredder en alleen achter. Moeder is weinig in de Nederlandse samenleving geïntegreerd. Toen Abdullah tien jaar was, heeft een broer van vader hem een tweetal jaren in huis genomen, zodat hij beter kon leren hoe hij zich als man moest gedragen. Later blijkt hij daar herhaaldelijk ernstig mishandeld is. Toen hij na twee jaar weer thuis kwam, vond moeder hem in zijn gedrag veranderd: zo werd hij om het minste geringste erg kwaad en kon hij dan ook spullen kapot maken. Hij ging vanaf zijn veertiende jaar steeds meer om met jongeren, die geregeld in aanraking met de politie kwamen, spijbelde vaak van school en ging blowen. Hij is tussen zijn veertiende en zijn achttiende jaar herhaaldelijk in aanraking met de politie gekomen voor diefstallen, die meer en meer met geweld plaatsvonden. Uiteindelijk heeft hij bij een straatroof zijn slachtoffer ernstig verwond en leidde dit delict tot de PIJ- maatregel.

In het begin van de plaatsing in de Jeugdinstelling is Abdullah erg wisselend in zijn gevoelsleven. Opmerkelijk is dat Abdullah bij deze boze buien zichzelf verliest en dan geregeld heel wantrouwend is. Na langere tijd wordt geconcludeerd, dat er bij Abdullah sprake is van een combinatie van een psychose (groot wantrouwen, verlies van realiteit, horen van stemmen), gevolgen van zijn trauma's in het verleden (met veel opkomende herinneringen, vooral als hij alleen op zijn kamer is) en forse gedragsproblemen. Ook als Abdullah niet psychotisch is, kan hij erg dwingend zijn en lijkt hij het niet te kunnen verdragen nee te horen. Hij kan dan heel bewust anderen bedreigen en zaken vernielen, als een soort wraak op het niet zijn zin krijgen.

Door de complexe psychiatrische problematiek is het elke keer weer een puzzel, of Abdullah meer of minder verantwoordelijk gehouden kan worden voor zijn woedebuien, bedreigen van anderen en het vernielen van zaken. De behandeling in de JJI neemt een tweetal jaren in beslag, waarbij Abdullah antipsychotische medicijnen krijgt en individuele therapieën, een combinatie van creatieve therapie beeldend en cognitieve gedragstherapie. Daarnaast wordt het gezin van Abdullah nauw bij de behandeling betrokken en is het erg belangrijk dat zijn familie de behandeling ondersteunt. Geleidelijk aan krijgt Abdullah meer vertrouwen in zijn behandeling, wordt hij minder snel psychotisch en nemen de traumatische herinneringen minder totaal beslag van zijn voelen en denken. Na die twee jaar kan Abdullah uit de JJI ontslagen worden naar een psychiatrische vervolgbehandeling, waar een meer open behandeling mogelijk is.